

15279

24

1668, 196

Q. D. B. V!
THESES JURIDICÆ.

De

SOLENNIBUS,

Permissu in clyti Ordinis Juridici in Electorali Academia
Brandenburgica ad Oderam,

PRÆSIDĒ

CHRISTIANO *Wildvogeln*
J. U. D.

&

Respondente

CAROLO ANDRÆA *RAVZZI*

Hall. Sax:

adventilandum proposita

dic 3. Novembr. Anno 1668.

✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻

PRELO BECMANIANO.

Al. Exc. D. Gr.

QUICQUID. EST
EXIGUARUM. HARUM. PAGELLARUM.

ET.

QUICQUID. PRÆTEREA.

VEL.

OBSEQUII.

VEL.

SERVITIORUM.

A.

SUBIECTISSIMO. SUBDITO.

PROFICISCI. POTEST.

ID. OMNE.

SERENISSIMO. AC. POTENTISSIMO.

PRINCIPI. AC. DOMINO.

DN. FRIDERICO
VVILHELMO,

MARCHIONI, BRANDENBURGEN-
SI. SACRI, ROMANI. IMPERII. ARCHICAMERARIO. ET.
ELECTORI. SUPREMO. BORUSSIÆ. PRINCIPI. MAGDEBURGI.
JULIÆ. CLIVIÆ. MONTIUM. STETINI. POMERANORUM. CAS-
SUBIORUM. VANDALORUM. NEC. NON. IN. SILESIA. CRO-
SNÆ. ET. CARNOVIÆ. DUCI. BURGGRATIO. NORINBERGENSI.
PRINCIPI. HALBERSTADIÆ. MINDE. ET. CAMINI. COMITI.
MARCÆ. ET. RAVENSBERG. DOMINO. RAVENSTEINI.
LEQBURGI. ET. BÜTOVIÆ. ETC.

DOMINO. MEO. CLEMENTISSIMO.

SUBMISSA. DEVOTIONE.

CONSECRE.

SUÆ. SERENITATIS.

SUBIECTISSIMUS.

SERVUS.

CHRISTIANUS. Wild-
vogel. D.

QUOD CEDAT FELICITER!

THESIUM JURIDICARUM.

De

SOLENNIBVS

CAPUT I.

De

CAUSIS SOLENNIUM.

Th. I

CAusas Solennium indagaturi, ab *Efficiente* initium faciamus, necessum est. Reperitur illa vel extra Contrahentes, vel in ipsis Contrahentibus aut aliud negotium agentibus. *Extra Contrahentes*, sine dubio is solennitates actibus hominum imponere potest, cui potestas condendi legis competit. (a) In *Contrahentibus* sunt illæ ipsæ personæ, quæ contractum mutuo consensu ineunt, hæ enim legem in contractibus observandam sibi dicere posse, (b) nisi à superiore prohibeantur, manifestum est.

Th. II.

Materialis causa longiori indagatione non indiget, cum notum sit: Solennia omnes hominum actiones circumscribere posse.

Th. III.

Formalem causam dicimus illam ipsam singularitatem, quæ actibus hominum vel à Legibus vel ipsis agentibus est indita, & per quam illi actus ab aliis, qui eam non habent, sunt diversi.

A 2

Th. IV.

(a) l. humanum
esse §. C. de Leg. &
Const. Princ.

(b) l. 1. §. si conve-
nit. 6. ff. de pos.

Th. IV.

Finalem causam constituit tum utilitas & necessitas publica: tum privatum cuiusque commodum, & ut certior esset contrahentium voluntas, illique arctius ad observantiam compellerentur, (e)

CAPUT II.

De

APPELLATIONE & DEFINITIONE

SOLENNIUM.

Th. I.

Solennia appellantur, quod sola servantur, sine quadam mutatione.

Th. II.

Quamvis etiã alio respectu ea vocentur solennia, quæ aliàs anniversaria, quasi solo anno redire consueta, uti hoc modo solennia munera dicuntur (d) & solennes feriæ (e)

Th. III.

Eodem in sensu accipimus hic Solenne quo ipsam Solennitatem, (f) licet in concreto sumtum, id ipsum à Solennitate differat.

Th. IV.

Definitur Solennitas: Observatio certa verborum, personarum, temporis, loci & modi præscripti, vel potius:

Præscriptio certa verborum, personarum, temporis, loci & modi contrahentibus, vel aliis observanda.

CAPUT III.

De

DIVISIONE SOLENNIUM.

Th. I.

Principalior Solennitatum divisio est in Intrinsicam

(c) D. Mevius ad Jus Lubecens. lib. 3. tit. 6. art. i. n. 1.

(d) in l. cum plures 12. §. cum tutor. 3. ff. d. adm. tut.

(e) in l. 26. §. si feriae. 7. ff. ex quib. caus. maj.

(f) per l. divus 7. pr. d. res. in integr.

cam & extrinsecam. Vocatur illa etiam substantialis, hæc accidentalis.

Th. II.

Intrinseca est quæ ex medulla verborum in instrumento positorum, item ex viribus, ex Statu, ex habitudine, ex conditione & naturâ colligitur, *definiende Zasio* [a] vel: quæ inest actui, illumque concomitatur legis dispositione ex naturâ verborum absq; aliquo hominis facte; [b]

Th. III.

Et hæc iterum vel est *materialis*, ut in Emptione venditione pretium vel *formalis*, ut Interrogatio & responsio in Stipulatione. (c)

Th. IV.

Extrinseca solennitas est quædam cautio extranea, quæ extra conventionem enascitur, sed propter conventionem, e.g. interventio Tutoris in contractu pupilli, renunciatio S. Cti vellejani, (d) vel (e) quæ est extra actum ipsum, & actus sine ea in se stare potest.

Th. V.

Clarius utramque explicat *Zasius* (f) & dicit: Solennitatem *intrinsecam* habere se ad modum Juris, *Extrinsecam* verò ad modum facti.

Th. VI.

Est & alia Solennitas *levis*, quæ citra grande præjudicium omitti potest, vel (g) quæ non est fundata in aliquâ urgente necessitate vel utilitate. Alia *gravis* quæ omissa multum obest. [b]

Th. VII.

Porro alia est solennitas, quæ actum antecedit; a

A 3;

dit; a

(a) in l. sciendum.

30. ff. d. V. Obl. n. 7.

(b) secundum Me-

noch, lib. 3, præ. 132.

(c) ex Mascard,

d. probat. Vol. 3.

concl. 1321 n. 8. seq.

(d) secundum Bal.

in d. l. sciendum, d.

F. O.

(e) definiende Me-

noch, d. præf. 132.

(f) in d. l. 30.

[g] ut Bald. in l.

hac consultissima.

pr. C. qui test. fac.

poss. definit.

(b) per l. cum hi. 8.

§. si pretor. 17. ff.

d. transact.

[a] Schrad. d. feud. part. 5. cap. 1. n. 14. facit. l. oratio. 16. ff. d. Sponsal.

[b] cap. auditis 29. X. d. elect. l. continuus. 137. ff. d. V. O. l. ex illo 13. C. d. appell. Carpz. p. 2. Jurispr. for. Const. 15. def. 30.

(c) in l. obligari. 9. §. tutor. 5. ff. d. auct. tut. & in l. cum antiquitas. 28. C. d. testam.

[d] Carpz. p. 3. Const. 3. def. 24. n. 6. per l. Jus publicum 38. d. pact. l. nemo potest. 55. d. leg. 1. l. divus 7. d. rest. in integr. cap. si diligenti. 12. X. d. for. comp.

[e] per l. si ut proponis 7. C. d. nupt. ibiq. Magnif. Dn. Brunnem. Schrad. d. feud. part. 9. p. 2. princ. sect. 14. n. 36.

[f] lib. 2. Obs. 61. n. 5.

(g) per d. l. si ut proponis. 5. C. d. nupt.

dit; alia quæ in ipso actu intervenit: alia quæ subsequitur.

CAPUT IV.

De

OBSERVATIONE SOLENNIUM

Th. I.

Observanda est solennitas præscripta præcisè: Eaquæ vel in antecedentibus actum, vel in actu ipso, vel etiam post perfectum negotium: ad idem vel reparandum vel rescindendum.

Th. II.

In *Preparatoriis* actus, & per quæ ad actum ipsum pervenitur, eadem Solennitas est adhibenda, quam quæ in ipso negotio principali requiritur. (a)

Th. III.

In ipso negotio quæ requiritur Solennitas ab actu separari, aut ex post facto intercedere nequit. (b) Exemplum. (c)

Th. IV.

Adeò verò Solennitatem, quæ à Jure pro forma actus requiritur, observare decet, ut ne quidem juramento suppleri possit. (d)

Th. V.

Porro Solennitas quæ requiritur in actu faciendo, requiritur etiam in eodem reparando (e) quod tamén non procedere limitat Gailius (f) si a Tyranno vel tempore belli ab hostibus Ecclesia, civitas &c. destructa sit, tantum enim abesse, ut hæc sua jura amittant, ut potius alio loco restaurata, eadem retineant.

Th. VI.

Amplius eandem quoque Solennitatem in *ratificando* actu requiri tradunt (g) quod tamen ex dict.

dict. leg. difficulter probari, author est Magnif. D. Brunnem, (b)

Th. VII.

In declaratione tamen alicujus actus non necessum est adhiberi easdem solennitates quæ in dispositione principali adfuerunt; quia declaratio nihil novi facit. [r]

Th. VIII.

Non minor quandoque ad resolvendum quam ad perficiendum actum adhibenda est Solennitas, (k) cum nihil tam sit naturale quam eo genere quidque dissolvere, quo colligatum est. (l)

Th. IX.

Generaliter autem circa Solennia observanda notandum est; eam Solennitatem semper attendi debere, quam fert consuetudo vel Statutum illius loci ubi actus celebratur (m) Et hinc contractus secundum solennitates loci ritè celebratus, afficit bona etiam extra illum locum sita, licet fortè major in eo Solennitas observetur. (n)

Th. X.

Quod autem pro regula communiter traditur: Superflua non vitare actum (o) Idem quoque in Solennibus usu venit, ut sic Solennitates alias non requisitæ haud noceant, licet etiam vitiosæ & minus solenniter intervenerint, (p) quia non præsumitur quis elegisse viam, per quam ejus intentio impugnetur. (q)

CAPUT

[p] l. heredes palam. 21. ff. d. testam. Zasius in l. qua extrinsecus. 65. ff. d. V. O, l. un. pr. C. d. rei ux, acti. [q] l. si miles, 3. ff. d. test. mil.

[b] cit. loc.

[i] l. heredes palam. 21. §. 1. ff. qui test. fac. poss.

[k] Auth. econtra filius familias. C. d. repud. l. 5. §. 7. C. d. præd. min. (l) l. prout. quidque 80. ff. de solut. l. nihil tam naturale. 35. ff. d. Reg. Jur.

[m] per l. 1. C. d. Emanc. lib. §. l. si fundus. 6. ff. d. ex test. l. 2. C. quem ad. testam. aper. l. semper in stipulationibus. 34. d. R. J. Carpz. p. 3. Const. 6. def. 12.

[n] Dn. Mevig ad Jus Lubec. part. 2. tit. v. art. 16. n. 4.

[o] l. testamentum. 17. C. d. testam. l. 32. §. 6. ff. d. aur. leg. l. 26. in fin. d. adim. vel transfer. leg.

CAPUT V.

De

OMISSIONE SOLENNIUM.

Th. I.

Omissio Solennium à lege requisitarum vitiat actum. [a] Quia hæc pro formâ ut plurimum requiruntur, quæ esse rei communicat. (b)

Th. II.

In tantum, ut etiamsi una saltem ex pluribus Solennitatibus fuerit neglecta, totus actus corruat (c) quo etiam pertinet præceptum divinum (d) nec addas quicquam nec minuas.

Th. III.

Nec Solennitatis defectus ullo tempore corrigi possit (e)

Th. IV.

Certis tamen in casibus Omissio Solennitatis actum minimè vitiat, ut i. si sit solennitas modica, quæ fuit omissa (f) qualis tamen in genere requisita non præsumitur [g] Minus si sæpius eandem observandam jubeat vel lex vel consuetudo, [b]

Th. V.

Aut. 2. Si coram Principe actus fuerit celebratus, ejus enim præsentia omnem sollemnitatem supplet. [i]

Th. VI.

Nec. 3. Ipso Jure vitiatum actus ex omissione Solennium, quæ post perfectum demum negotium adhiberi jussa sunt, quia jam dum actus in se est perfectus: nisi fortè ope exceptionis eum aliquando impugnari posse dicamus. [k]

Th. VII.

Nec etiam 4. Omissionem Solennitatis contra-
ctam

[a] l. cum bi §. S. ff. Prætor. 17. ff. d. transact.

[b] l. Julianus §. S. 3. in fin. ad exhib. l. 4. C. d. Jur. fisci.

[c] cap. cū dilectæ 22. X. d. rescript.

[d] Deuter. cap. 12.

[e] facit l. 4. S. condemnatum. 6. ff. de re jud.

[f] in l. fin. S. 1. C.

d. Jur. delib. l. 1. S.

fin. ff. d. ventr. in sp.

Scotan. Ex. Jurid.

s. d. Jur. delib.

[g] Gothofr. ad

d. l. 1. ff. d. ventr.

in sp. n. 59.

[b] Barbof. lib. 17.

c. 27. Ax. 1. lim. 1.

[i] l. omnium 19.

C. d. testam.

[k] per l. universa.

4. C. d. prec. Imp.

offer.

Etum in conscientia vitiare, notat. Arnold. Reyger (l)
Sed hoc juxta principia Dn. Struvii (m) asserere
veremur.

Th. VIII.

Si quoque (5.) Solennitas requisita tendat ad cer-
tum finem, isque etiam sine illa haberi possit, tuto
omitti potest. (n) Hoc igitur casu formam per æqui-
pollens suppleri sufficit.

Th. IX.

Quod si item, (6) actus in favorem alicujus
certam Solennitatem desideret, licet aliàs eà negle-
ctà actus corruat, si tamen consentiat is, cujus fa-
vore illa forma introducta est, omninò valere de-
bet (o).

Th. X.

Est & (7) actus servandus, licet Solennitas sit o-
missa, quoties is illi, in cujus favorem Solenni-
tas adinventata est, non sit nocivus sed lucrosus. [p]

Th. XI.

Ad Omissionem quoque Solennium pertinet,
quod, in levioribus quidem, inde suspicio fraudis in-
ducatur, (q)

CAPUT VI.

De

REMISSIONE SOLENNIUM.

Th. I.

Solennia quæ ipsi Contrahentes sibi observan-
da impofuere, ab illis iterum remitti possunt. In
ea verò Solennitate, quam lex ad actum requirit, &
ex ejus defectu negotium nullum esse judicat, con-
sensus partium nihil operatur [a]

B

Th. II.

[l] *Thef. Jur. verb.*
Solennitas. n. 13.
(m) *Synag. Ex. l.*
ib. 58. & Ex. II. ib. 14.

[n] *Freandeb. d.*
refcr. morat. tit. 8.
concl. 49. n. 186.

[o] *Dn. Brunnem.*
in l. neg. tutoris 7.
C. d. contr. & com.
sup. & per l. non co-
minus 14. C. d. pro-
curat.

[p] *Dn. Brunnem.*
in l. non co minus 14.
C. d. procur per l.
quod favore. 6. C.
d. LL.

(q) *per l. quem ad-*
modum. 7. in fin. C.
d. agr. & cens. lib.
II. cap. qui contra.
20. X. d. elect.

[a] *cap. dispendia. 3.*
d. refcr. in 6to. DD.
in cap. dilecto. 25. X.
de prob.

Th. II.

Remittuntur autem quandoque Solemnia vel à Principe, vel ab ipso Jure, *A Principe* remittuntur non solum *tacite*, in iis quæ coram ipso præsentè peraguntur [b] sed & *expresse*: quo tamè in casu si plures Solemnitates ad actum requirantur, & Princeps unam remiserit, aliæ non censentur remissæ, sed adhuc impleri debent (c)

(b) *Supr. cap. 5. 163.*

[c] *Dn. Richter. Reg. Jur. 83. n. 3.*

[d] *l. 26. §. Auth. si modo C. fam. erisc.*
[e] *l. 8. l. fin. C. d. testam.*
[f] *l. 1. ff. §. C. d. testam. milit.*
[g] *quæ d. re Mar- guard. d. Jur. Mercat. & alii DD.*

(b) *Carpz. par. 2. C. 14. def. 15.*

Th. III.

Ab ipso Jure remittuntur nonnunquam Solemnia, & [i] quidem, ob certum personarum favorem, uti in testamento Parentum inter liberos (d) item rusticorum, quorum ultimis voluntatibus leges solennitates detraxerunt, (e) ut & militis, [f] quò etiam, ratione contractuum, referuntur Mercatores, quibus apices Juris in plurimis remissæ sunt, (g) (2) ob difficultatem quæ aliàs leges solvere consuevit, ut in testamento pestis tempore condito, modo difficultas probari possit aut notoria sit, ne quid in fraudem legis eo prætextu perpetretur.

Th. IV.

Extra tamen casus in Jure expressos nil quicquam de Remissione Solemnium uni vel alteri faciendâ temerè est comminiscendum. [b]

CAPUT VII.

De

PRÆSUMPTIONE SOLENNIUM

Th. I.

In genere notandum, quod Solemnitas requisita vel in ipso actu, vel ante actum celebrandum, in dubio

dubio cenſeatur eſſe formalis & ſubſtantia-
lis. [a]

Th. II.

Intrinſeca Solennitas ſemper præſumitur in-
terveniſſe ex naturâ actus & verbis in inſtrumento
poſitis, [b] adeoque qui allegat defectum hujus ſo-
lennitatis eundem probare debet, quâ de re eleganter
Carpzov. (c)

Th. III.

Quod ſi tamen 1. Solennitas illa ſubſtantialis
juſtitiam tituli reſpiciat, ne quidem ex diuturnitate
temporis eandem præſumi ex DD. annotat Rey-
ger. (d)

Th. IV.

Si item 2. qualitas actus ex loco & tempore re-
pugnet, ut non ſit probabile eam interveniſſe, ceſſat
hæc præſumptio pro Solennitate. [e]

Th. V.

Aut. 3. Verba quæ aliâ Solennitatem intrin-
ſecam denotant, repugnant naturæ actus, e.g. ver-
bum promitto in contractu permutationis. (f)

Th. VI.

Item ſi 4. lex vel Statutum eas Solennitates in-
trinſecas expreſſè probari velit. (g)

Th. VII.

Itidem quæ ſi 5. lex aut ſtatutum talia ſolen-
nia pro forma eſſentiali requirat e.g. heredis inſti-
tutionem in teſtamento. Eſſet enim hoc præſume-
re factum, non Solennitatem facti. (b)

Th. VIII.

Accipienda autem ſunt hæc omnia de Solenni-
tate intrinſeca formali, In materiali verò tradit Ma-
ſcard. [i] eam non præſumi, ſiſc. de hac ipſâ prin-
cipali

B 2

(a) Schrad. de ſenſu.
p. 10. Sect. 8. n. 41.

Vid. & ſupr. cap. 5.
rh. 2.

(b) S. ſi ſcriptum.
17. J. d. inut. ſtip. l.
juris gentium. 7. S.
quod ſere. 12. ff. d.

part. c. 1. d. cler. per
ſalt. prom. l. ſcien-
dum. 30. ff. d. V. O.
l. 5. S. 1. d. probat.
l. 1. C. d. emanc. lib.

(c) part. 2. C. 11.
def. 32.

(d) theſ. jur. verb.
ſolennitas n. 16.

(e) Maſcard. d.
prob. concl. 132.
n. 15.

(f) Maſc. d. l. n.
14. Menoch. lib. 3.
pref. 132. n. 24.

(g) Maſc. d. l. n. 16.
Menoch. d. pref.
132. n. 26.

(b) Maſc. d. concl.
n. 18. Menoch. d. l.
n. 27.

(i) concl. 132. n. 8.
& ſeqq.

(k) d. l. n. n.

(l) cap. Significa-
verunt. 36. X. d. re-
sibus-

(m) per cap. ea nos-
citur. 6. X. d. bis qv.
fi. à prel. Matth.
Matthæfil. singul. 12.
(n) l. Et si Præses 5.
C. d. præd. min. l. 1.
in fin. pr. ff. d. reb.
eor. l. ab ea parte.
5. §. 1. d. prob. cap.
sicut nobis. 16. X. d.
sent. & re jud.

(o) lib. 2. præf. 68.
& 75.

(p) fallent. reg. 463.
(q) lib. 17. cap. 37.
ax. 3. lim. 5.

(r) Barbof. d. l.
lim. 4.

(s) Barbof. Masc.
Menoch. cit. loc.

(t) Zaf. in l. scien-
dum. 30. ff. d. V. O.
n. 25.

(u) per l. si dubitez.
10. §. 1. ff. d. fidejuss.
Auth. item posses-
sor. C. qui pot. in-
pign.

cipaliter controversia moveatur quia hæ solenni-
tates semper variant, (k)

Th. IX.

Solennitas extrinseca non præsumitur (l) ide-
oque ea omiſſa instrumentum vel alium actum vi-
tiat.

Th. X.

Quæ tamen assertio varias patitur limitationes,
utpote 1. si de omiſſa solennitate illà non opponatur
ab altera parte. (m)

Th. XI.

In gestis quoque 2. à Judice solennitas extrinseca
adhibita præsumitur (n) qua tamen in re distincti-
ones quasdam ponit Menoch. (o)

Th. XII.

Quod idem & in Arbitrio procedere vult So-
cin. (p) apud Barbofam. (q)

Th. XIII.

Magis igitur 3. Si decretum Judicis de solenni-
tatibus adhibitis intervenerit. (r)

Th. XIV.

Ut & 4. Juramentum, quo inter veniente,
omnia solenniter facta præsumuntur. (s)

Th. XV.

Item 5. Si Solennitas extrinseca intervenire
poterat tempore confecti instrumenti, re ipsa inter-
venisse præsumitur. (t)

Th. XVI.

Et quando 6. alter contrahentium prius totum
contractum vel actum negavit, per testes autem con-
trarium fuerit obtentum, tunc, licet idem extrinse-
cas actus Solennitates negare audeat, in pœnam ta-
men mendacij etiam pro his præsumitur. (u)

Th. XVI

Th. XVII.

Porro 7. Si sit assidua & frequens consuetudo observandi ista Solennia extrinseca, pro iisdem quoque præsumitur (x) Rationem ponunt DD. (y) Contrarius tamen est Menoch. (z) Sed Mascard: (aa) contrarias opiniones conciliare laborat distinctione (1) inter actus majoris & minoris præjudicii (2) inter gesta à viro sagaciori & minus provido.

Th. XVIII.

Sic & (ß) una clausula facere potest, ut ex illa de totius contractus Solennitate extrinseca præsumatur. (bb)

Th. XIX.

Solennitas quoque, (9) tacita, quæ sub expressa continetur, probatâ hac, etiam probata censetur, (cc) e. g. probato examine Doctoris publico, etiam privatum præsumitur.

Th. XX.

Diuturnitas (10) temporis, cum quâ scientia & patientia alterius concurrat, causa est, ut pro solennitatibus extrinsecis præsumatur, (dd) quantum verò tempus sufficiat, id relatis multorum opinionibus Judicis arbitrio reliquit Menoch. (cc).

Th. XXI.

Quod ipsum tamen non procedere, si adversarius se offerat probaturus defectum illarum Solennitatum (ff) aut aliàs clarè constet solennitates defuisse, author est Zasius (gg)

B. 3.

Th. XXII.

(x) arg. l. quod si no-
lit. 31. §. qui assidua.
20. ff. d. edil. edil.

(y) in l. 3. §. seqq. ff.
d. LL.

(z) d. præf. 132. n.
32.

(aa) concl. 1322. n.
25. §. seqq.

(bb) Menoch. d.
præf. n. 43.

(cc) Menoch. d.
l. n. 41.

(dd) per l. si filius
familias 10. C. d. pet.
hered. l. qui in alie-
na. 6. §. Sed §. fi. 3.

ff. d. acqu. hered.
(ee) d. præf. n. 66.

(ff) l. optimam. 14.
C. d. contr. & com-
mit. stip.

(gg) in d. l. scien-
dum. d. V. O. n. 18.

Th. XXII.

Sed & alias quasdam limitationes patitur ultimum hoc de præsumptione ex temporis diuturnitate assertum. Quid enim si solennitas sit contra Jus commune? aut instrumentū ipsum in quo solennitates enunciatae sunt, fidem nullam faciat? aut agatur de poenā committenda? aut tertii, vel alio magno præjudicio? aut alia efficacior præsumtio obstat? aut contra minorem agatur? aut probatio solennitatis in vim conditionis requiratur? aut ipsa solennitas tempore actūs intervenire non potuerit? Omnibus hisce casibus ne quidem ex diuturnitate temporis Solennitates extrinsecas præsumi intervenisse, pluribus docent Menoch (*bb*) & Masc (*ii*)

Th. XXIII

Quocunque vero casu Solennitas extrinseca præsumatur, allegari tamen debet (*kk*)

CAPUT VIII.

De

PROBATIONE SOLENNIUM

Th. I.

Probatur omissio Solennitatis extrinsecæ eo ipso, quod non adscripta reperitur in Instrumento. (*a*)

Th. II.

Aliàs verò defectum illorum Solennium quæ regulariter intervenisse præsumuntur is probat, qui in eo se fundat, (*b*)

Th. III.

(*bb*) lib. 3. præf. 132. à n. 67. usq. ad fin.

(*ii*) concl. 1323. Vol. 3. à n. 25. usq. ad n. 41.

(*kk*) secundum eundem Menoch. lib. 1. præf. 48. n. 18.

(*a*) Klock. Vol. 1. conf. 35. n. 70.

(*b*) secundum superius tradita cap. 7. th. 2.

Th. III.

In probatione Solennitatis, quæ non probabile est intervenisse actui, non creditur assertioni Judicis aut Notarii. (c)

Th. IV.

Solennitas etiam intrinseca, licet regulariter præsumatur, admittit tamen probationem in contrarium (d) quam probationem per testes fieri debere concludit Masc. (e)

Th. V.

Sed hæc probatio in contrarium non admittitur, si lex fingat tantum solennitates adhibitas esse (f) Fictio enim pro veritate habetur. (g)

(c) per cap. 1. X. d. reb. Eccl. alien.

(d) Masc. concl. 1321. n. 20. Menoch.

lib. 3. præf. 132. n. 21. (e) d. l. n. 22.

(f) ut in l. 1. §. 1. C. d. rei ux. aff. & l.

cum ostendimus. 4. §. fin. ff. d. fidei. & nomin.

(g) Mascard. d. l. n. 24. & seq.

TANTUM.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

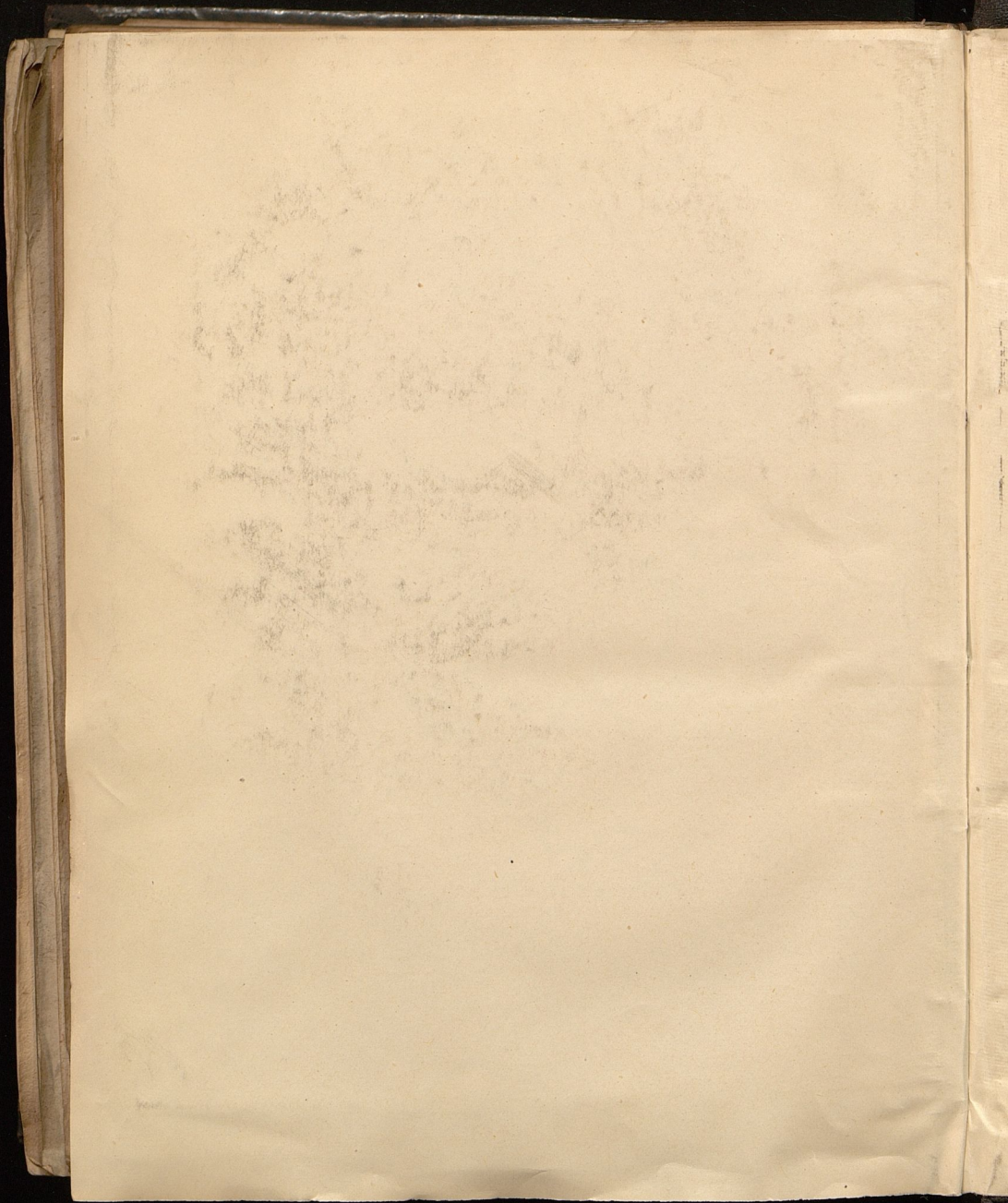
TAN

pa
linq
m r
so d
itcā
ter:
?fac
atun
ne l
agē
und
ntit
and
poll
ndū
m e
lio d
q f
pat
mi
latō
pat
poc
ivt
rar
mi
C
ioe
ern
ren
m.
Du
iur
Se
de
lar
ict
U
at
ite
na

pa
ling
m r
so d
ucc
ter
?fac
atun
ne l
agd
und
nti
and
poli
ndu
m e
to d
q ff
pat
mi
latō
pat
poc
ivt
rar
mi
C
ioe
erun
ren
m.
Du
iur
Se
de
ia
ict
U
at
re
na

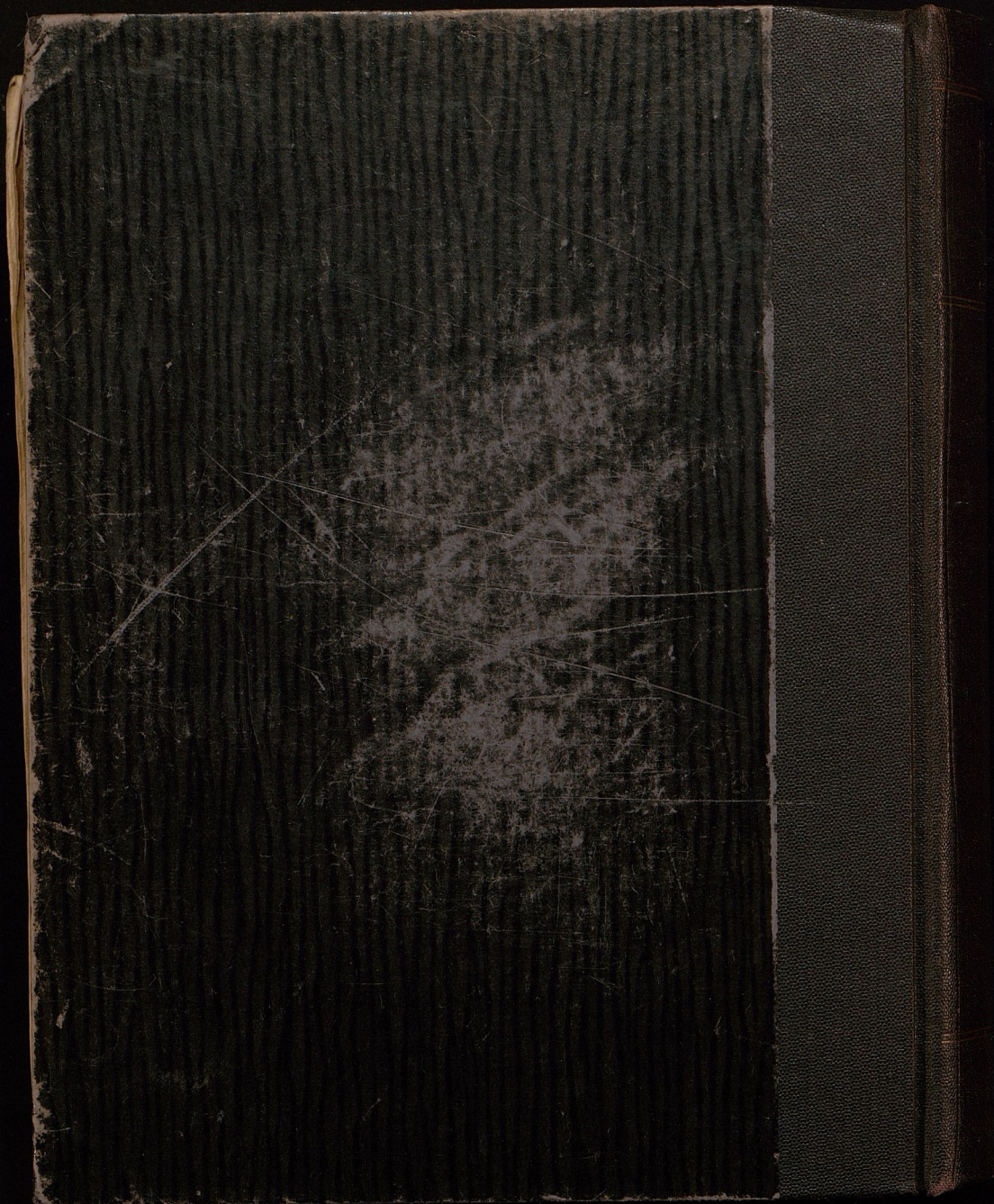
ULB Halle
003 060 411

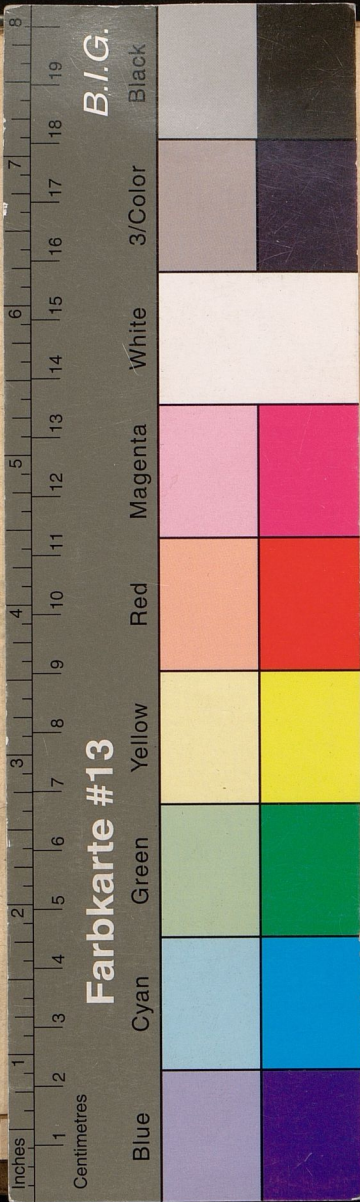
3

W007

15279

24

1668, 196

Q. D. B. V!
THESES JURIDICÆ.

De

SOLENNIBUS,

Permissu inclyti Ordinis Juridici in Electorali Academia
Brandenburgica ad Oderam,

a

PRÆSIDÈ

CHRISTIANO *Wildvogelst*

J. U. D.

&

Respondente

CAROLO ANDRÆA *XXXXXX*

Hall. Sax:

adventilandum proposita

die 3. Novembr. Anno 1668.

✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽

PRÆLO BECMANIANO.

Exc. D. Gm

